

Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 16 de desembre del 2010 ha aprovat la següent:

Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç

Exposició de motius

La necessitat d'establir una regulació que serveixi de marc normatiu per a l'exercici de l'activitat comercial es fa evident en una economia, com l'andorrana, en la qual aquest sector té una importància cabdal. Tanmateix, aquesta regulació ha de ser el més oberta possible, tenint en compte allò que estableix l'article 28 de la Constitució, que reconeix la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat. Ara bé, aquesta disposició no es pot valorar de forma aïllada i cal posar-la en relació amb altres articles del text constitucional, com l'article 18, en el qual es reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions empresarials, professionals i sindicals, o l'article 29, que enuncia que tota persona té dret al treball, a la promoció per mitjà del treball, a una remuneració que garanteixi al treballador i a la seva família una existència conforme a la dignitat humana, així com a la limitació raonable de la jornada laboral, al repòs setmanal i a les vacances pagades. En aquest sentit, i a manca d'una llei específica que reguli de forma completa l'activitat comercial, en aquesta Llei es regulen els horaris d'obertura comercial i la necessària compaginació entre aquests horaris i l'exercici de l'activitat laboral en el sector.

La Llei estableix en el seu capítol primer la regulació dels horaris comercials. Concretament, en l'article primer es fixen, als efectes de la mateixa Llei, les definicions dels termes que són enunciats en els articles següents, i els articles

segon, tercer, quart i cinquè regulen els horaris d'obertura i de tancament dels establiments comercials, els dies d'obligat tancament per al sector i l'obertura de comerços fins a 24 hores; l'article sisè estableix el dret al descans setmanal en deu diumenges mínim per a la persona que treballa en el comerç. Els articles continguts en el capítol segon estableixen quines són les infraccions a les disposicions normatives i regulen el control administratiu i el procediment sancionador. Completen la norma una disposició transitòria i una disposició final, en la qual es concreta la data d'entrada en vigor de la Llei.

Capítol primer. Horaris comercials

Article 1

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

a) comerç: establiment comercial l'activitat principal del qual és la venda al detall de productes, amb accés directe des de la via pública o situat en una galeria o centre comercial.

b) comerç de barri: establiment dedicat a la venda al detall de queviures, premsa i altres productes de necessitat, amb una superfície màxima destinada al públic de cent cinquanta metres quadrats i amb un màxim de dos treballadors assalariats.

c) botiga de conveniència de benzinera: establiment integrat dins del perímetre d'una benzinera dedicat a la venda de queviures, premsa i altres objectes de necessitat, d'una superfície màxima de 150 metres quadrats, de forma que les dos àrees de negoci (carburant i botiga) estan gestionades com una sola unitat compartint el mateix espai comercial, el mateix personal i un punt únic de cobrament i que l'espai físic de la botiga de conveniència està integrat per a la gestió d'una benzinera; entenen per gestió:

- Allotja els mitjans per a la gestió de cobrament del combustible

- Allotja els mitjans per a la gestió dels mitjans de pagament informàtics: targetes bancàries, targetes privades i targetes de les petroleres

- Allotja el centre de control de les cubes: estocs i control de fuites

- Allotja els sistemes de seguretat de la benzinera: càmeres de control, quadres elèctrics, aturada d'emergència.

- Allotja els serveis de sanitaris de la benzinera.

d) comerç turístic: establiment dedicat a la venda al detall situat en museus, hotels, centres recreatius i lúdics, i botigues dedicades principalment a l'activitat de lloguer de material d'esport en general.

Article 2

Horaris d'obertura i de tancament dels comerços

1. Els horaris d'obertura i de tancament dels comerços són lliures, sempre i quan quedin establerts mitjançant conveni col·lectiu sectorial de treball.

2. A manca de conveni col·lectiu sectorial de treball, els comerços, en règim general, poden:

a) obrir a partir de les 06.00h.

b) romandre oberts fins a les 20.00h de dilluns a divendres.

c) romandre oberts fins a les 21.00h els dissabtes.

d) romandre oberts fins a les 19.00h els diumenges.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Govern, abans del primer de gener de cada any, en base als períodes de previsible afluència turística determina reglamentàriament:

a) les dates suplementàries altres que els dissabtes en les quals els comerços poden romandre oberts fins a les 21.00h. El nombre de dies suplementaris d'obertura fins a les 21.00h no pot superar els 57 per any.

b) els ponts per als nostres visitants. Al llarg d'aquests ponts, els comerços poden estar oberts fins a les 21.00 hores, amb l'excepció que el darrer dia del pont, tant sols poden romandre oberts fins a les 19.00 hores.

Article 3

Extensió d'horaris per als comerços de barri i botigues de conveniència de benzineres

Per excepció a allò disposat a l'article 2, els comerços de barri i les botigues

de conveniència de benzinera poden romandre oberts fins una hora més tard de l'horari límit establert.

Article 4

Dies d'obligat tancament

1. Tots els comerços han de romandre tancats els dies següents:

- 1 de gener
- 14 de març
- 1 de maig
- 8 de setembre
- 25 de desembre.

2. Cada comú pot determinar, abans de l'1 de gener de cada any, fins a tres dies festius locals d'obligat tancament per als comerços.

3. El Govern pot decretar, abans de l'1 de gener de cada any, o per la via d'urgència, sempre motivadament, limitacions en els horaris comercials per causes excepcionals.

4. Els comerços expressament dedicats al turisme, definits a l'apartat d) de l'article 1, queden exempts del compliment de les disposicions dels apartats 1 i 2 anteriors.

Article 5

Impost sobre l'activitat dels comerços que vulguin obrir fins a 24 hores

1. Es crea un impost sobre l'activitat de les botigues de conveniència de benzinera que vulguin romandre obertes més enllà dels horaris comercials fixats a l'article 3, com tribut de naturalesa directa, de caràcter estatal i d'àmbit territorial nacional.

Qualsevol altre comerç pot acollir-se a les disposicions d'aquest article un cop s'hagi establert un conveni col·lectiu sectorial de treball.

2. Prèvia verificació de l'abonament d'aquest impost, el Govern lliura una autorització especial perquè el comerç pugui romandre obert més enllà dels horaris comercials fixats per aquesta Llei, fins a 24 hores al dia.

3. El fet generador de l'impost és la pràctica del comerç realitzada més enllà dels horaris comercials fixats segons els articles 2 i 3.

4. L'obligat tributari és el titular del comerç que romanguí obert més enllà

dels horaris comercials fixats segons els articles 2 i 3.

5. La quota tributària de l'impost és de vint euros per metre quadrat d'establiment comercial.

6. L'impost sobre l'activitat del comerç que vulgui romandre obert més enllà dels horaris comercials fixats segons els articles 2 i 3 és anyal i es merita el primer dia de l'any natural.

7. La gestió i la liquidació de l'impost sobre l'activitat del comerç que vulgui romandre obert més enllà dels horaris comercials fixats segons els articles 2 i 3 corresponen al Govern.

Article 6

Dret al descans setmanal en diumenge per a la conciliació de la vida laboral i familiar

1. Sense perjudici de l'horari comercial establert, la persona treballadora del sector del comerç té dret a realitzar part del seu descans setmanal durant un mínim de deu diumenges sencers durant l'any, distribuïts en el calendari de la forma més proporcional possible i planificats amb una antelació mínima d'un mes. Queden excloses d'aquest dret les persones treballadores que únicament presten el seu servei durant els caps de setmana, les contractades a temps parcial i les que tenen un contracte de temporada.

2. El dret a realitzar part del seu descans setmanal durant un mínim de deu diumenges sencers durant l'any establert en l'apartat anterior, s'entén sense perjudici de qualsevol altre descans setmanal, més favorable a la conciliació de la vida laboral i familiar de la persona treballadora, que pugui establir-se per conveni o acord col·lectiu d'empresa o de sector.

Capítol segon. Control administratiu i procediment sancionador

Article 7

Control administratiu

Si els serveis de Govern constaten una infracció en relació amb les disposicions dels articles 2, 3, 4 o 5, a més de recollir les dades i la informació necessària per a l'obertura del corresponent expedient sancionador, han de requerir

a qui correspongui perquè corregeixi immediatament l'incompliment.

Article 8

Infraccions

Qualsevol incompliment de les condicions i dels requisits relatius als horaris d'obertura dels comerços, i també del dret al descans setmanal en diumenge dels empleats del comerç, constitueix una infracció.

Article 9

Sancions

1. El titular del comerç que infringeixi les disposicions dels articles 2, 3, 4 o 5 és sancionat amb una multa de 5 euros per metre quadrat d'establiment comercial.

2. La primera reincidència en la infracció de les disposicions dels articles 2, 3, 4 o 5 és sancionada amb una multa de 25 euros per metre quadrat d'establiment comercial.

3. La segona reincidència en la infracció de les disposicions dels articles 2, 3, 4 o 5 és sancionada amb una multa de 50 euros per metre quadrat d'establiment comercial.

4. Sense perjudici del què disposa la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, el titular del comerç que infringeixi les disposicions de l'article 6 és sancionat amb una multa de 1.000 euros per cada empleat i diumenge pel qual no hagi respectat el descans establert. La reincidència comporta una sanció econòmica del doble de l'import de la multa.

5. S'entén que hi ha reincidència quan en el moment de cometre una infracció el titular del comerç ha estat objecte de condemna per decisió ferma per una altra infracció en el termini de dos anys immediatament anterior a la data de la comissió.

Article 10

Expedient sancionador

La constatació de qualsevol infracció comporta la incoació de l'expedient sancionador corresponent d'acord amb el que es disposa en el Codi de l'Administració, el Decret regulador del procediment sancionador i les altres disposicions d'aplicació.

Article 11**Òrgan competent**

L'òrgan competent per incoar i resoldre l'expedient sancionador és el Govern.

Article 12**Prescripció**

1. Les infraccions prescriuen al cap d'un any a partir del moment del cessament de l'acció o de l'omissió sancionable.

2. La prescripció s'interromp per la notificació de la incoació d'un expedient sancionador.

Article 13**Recurs administratiu**

Contra la resolució dictada pel Govern en l'expedient sancionador es pot interposar recurs d'acord amb el que disposa el Codi de l'Administració.

Disposició transitòria

Les botigues de conveniència de benzinera que vulguin romandre obertes més enllà dels horaris comercials fixats segons allò disposat en els articles 2 i 3, disposen d'un termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor de la mateixa per a obtenir l'autorització especial contemplada a l'apartat 2 de l'article 5.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 16 de desembre del 2010

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 93/2010, del 16 de desembre, de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 16 de desembre del 2010 ha aprovat la següent:

Llei 93/2010, del 16 de desembre, de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració

Exposició de motius

L'estancament del creixement econòmic nacional, agreujat pel context de crisi de caràcter internacional, i les repercussions que té sobre el benestar de la ciutadania evidencien la necessitat de reforçar les accions inicialment previstes a la Llei 31/2008, del 18 de desembre, de mesures de reactivació econòmica, amb l'adopció de noves mesures més adaptades a una realitat econòmica i social canviant. D'altra part, algunes de les disposicions d'aquesta darrera Llei contenien mesures de caràcter excepcional i d'aplicació temporal, fet pel qual ja no són vigents al dia d'avui i, per tant, insuficients per contribuir a superar la situació tan difícil que planteja el marc econòmic actual. Aquestes consideracions han portat a valorar positivament l'adopció d'un nou text legislatiu que, tot i que reprèn algunes de les mesures de la Llei referida, modifica i amplia el contingut i l'abast de les accions que preveu.

La situació econòmica actual posa de manifest que és imprescindible un nou model econòmic, més sostenible, sustentat en el capital humà, la competitivitat i el coneixement, amb l'objectiu de garantir el benestar dels ciutadans actuals i encarar, amb bones perspectives, el futur de les noves generacions. Aquest nou model no ha d'implicar, però, la desaparició dels sectors més tradicionals de l'economia andorrana, sinó que n'ha

de fomentar la modernització mitjançant l'ús de les noves tecnologies, la innovació i la recerca com a factors essencials per augmentar la productivitat i la competitivitat de les empreses andorranes.

La conjuntura actual imposa també l'aplicació rigorosa del principi d'austeritat pel que fa a la racionalització de la despesa de funcionament de l'Administració general i de les entitats paraplíques.

Aquest text legislatiu recull mesures i disposicions que, necessàriament, han de modificar alguns aspectes de les regulacions actuals, així com el seu desplegament reglamentari per a la consecució dels objectius determinats.

Capítol primer. Promoció de l'activitat econòmica i social**Article 1****Promoció i reactivació de l'activitat econòmica i social**

1. El Govern ha d'informar de l'existència de l'estatus de resident passiu al Principat d'Andorra i del marc legislatiu que el regula, fent-ne una difusió adequada.

2. El Govern ha de crear paquets turístics de la marca Pirineus, sempre que sigui possible juntament amb els nostres veïns.

3. El Govern ha de posar en marxa polítiques de formació ocupacional, reals i efectives, que ajudin a assolir un estatus d'ocupació del 100%.

Article 2**Contractació pública d'empreses andorranes**

1. El Govern, els comuns, les entitats paraplíques o de dret públic i les societats públiques han d'establir les mesures necessàries per tal de prioritzar la contractació d'empreses i de professionals d'Andorra en tots els processos de contractació mentre no hi hagi acords que permetin que les empreses i els professionals andorrans puguin ofertar els seus productes o serveis a l'exterior en igualtat d'oportunitats.

2. El Govern ha de desenvolupar una campanya de sensibilització respecte dels beneficis i els avantatges de comprar i contractar serveis a empreses i professionals nacionals.